

کاربرد روش کانتروویچ توسعه یافته در حل خمش صفحات رایسner

دکتر محمود شاکری

استاد یار دانشکده مهندسی مکانیک دانشگاه صنعتی امیرکبیر

دکتر شهریار فریبرز

استاد یار دانشکده مهندسی مکانیک دانشگاه صنعتی امیرکبیر

مهندس محمد محمدی آقدم

آزمایشگاه مقاومت مصالح دانشکده مهندسی مکانیک دانشگاه صنعتی امیرکبیر

چکیده

روش کانتروویچ توسعه یافته^۱ جهت آنالیز خمش صفحات مستطیل شکل (با شرط مرزی گیردار)، با در نظر گرفتن اثرات تغییر فرمهای برشی^۲ مورد استفاده قرار گرفته و حل تقریبی به شکل بسته^۳ برای این صفحات ارائه شده است. همچنین همگرایی سریع و نیز مستقل بودن جوابهای نهایی از حدس اولیه که از مشخصات عمده این متد است، نشان داده شده است. با کوچک گرفتن ضخامت ورق (حذف تقریبی اثرات تغییر فرمهای برشی) جوابهای مسأله با جوابهای تئوری صفحات کلاسیک^۴ مقایسه گردیده است.

Application of Extended Kantorovich Method to the Bending of Reissner's Plates

M.Shakeri Ph.D

Assis.Prof.of Mech.Eng.Dept.Amirkabir university of Technology

Sh. Fariborz Ph.D.

Assis.Prof. of Mech.Eng.Dept. Amirkabir University of Technology

M.Mohammadi Aghdam M.Sc.

Lecturer of Mech.Eng. Dept.Amirkabir university of Technology

Abstract:

The extended Kantorovich method has been used to analyze the bending of rectangular plates (with clamped boundary conditions) with the effect of shear deformation, and an approximate closed form solution has been presented.

Also, the rapid convergence and independence of final results from initial guesses which are the main characteristics of this method have been shown.

By selecting thin plates, (ignoring the effect of shear deformation) the results of the problem have been compared with those of classical plate theory.

مقدمه

تئوری رایسنر [5]، به صورت زیر در نظر گرفت:

$$\begin{aligned} \Phi_x + W_{,x} &= B^* Q_x \\ \Phi_y + W_{,y} &= B^* Q_y \\ M_{xx} &= D^*(\Phi_{x,x} + \nu^* \Phi_{y,y} + C^* q) \\ M_{yy} &= D^*(\Phi_{y,y} + \nu^* \Phi_{x,x} + C^* q) \\ M_{xy} &= D^*(\Phi_{x,y} + \Phi_{y,x}) / (2^*(1-\nu)) \\ M_{xx,x} + M_{xy,y} &= Q_x \\ M_{xy,x} + M_{yy,y} &= Q_y \\ Q_{x,x} + Q_{y,y} &= -q \end{aligned} \quad (1)$$

در این روابط Φ_x و Φ_y و W شیبه و خیز ورق، و Q و M نیروهای برشی عرضی و ممانهای خمشی در ورق، h ضخامت، E مدول الاستیسیته و ν نسبت پواسون و q بار خارجی می باشد. اندیس k کمان نشانگر مشتق جزئی بوده و ثابتهای C و B و D مقادیر زیر را دارا هستند:

$$\begin{aligned} D &= E^* h^3 / (12^*(1-\nu^2)) \\ B &= 12^*(1+\nu) / (5^* E^* h) \\ C &= 6^* \nu^* (1+\nu) / (5^* E^* h) \end{aligned}$$

روش حل

برای یک صفحه مستطیل شکل به ابعاد L_x و L_y و h با شرایط مرزی چهار طرف گیردار مقادیر W و Φ_x و Φ_y در روی مرزها صفر می باشد. در این صورت با حذف ممانها و نیروهای برشی عرضی در روابط (1) سه رابطه شامل سه مجهول W و Φ_x و

تاکنون روشهای متنوعی برای حل معادلات دیفرانسیل حاکم بر صفحات با تئوریهای مختلف ارائه شده است. این روشها عمدتاً بر مبنای فرمولبندی المانهای محدود⁵ استوار می باشند. در اینجا تکنیک تقریبی دیگری تحت عنوان «روش کانترویچ توسعه یافته» EKM برای حل معادلات صفحات مستطیل شکل در نظر گرفته شده است. این روش به صورت تکرار⁶ و با استفاده از متد باقیمانده های وزن دار به حل مسأله می پردازد. در این روش برخلاف روشهای دیگر، مثل روش گالر کین، جوابهای نهایی کاملاً مستقل از حدس اولیه بوده و نیازی به ارضاء شرایط مرزی توسط توابع اولیه نمی باشد، و لیکن به دلیل آن که در اینجا نیاز به حل سیستم معادلات دیفرانسیل معمولی بجای سیستم معادلات جبری است، روش حل مشکلتر از روش گالر کین خواهد بود. از این روش تاکنون جهت حل پیش مقاطع مستطیل شکل [1]، آنالیز تنش صفحات کلاسیک گیردار [2]، مسایل مقدار ویژه نظیر ارتعاشات و آنالیز کمانش صفحات مستطیل شکل [3]، و نیز آنالیز صفحات کلاسیک با ضخامت متغیر [4]، استفاده شده است. باید توجه داشت که در تمامی این موارد از این روش جهت حل یک معادله دیفرانسیل پاره ای استفاده شده و حال آنکه در این مقاله این روش جهت حل سیستم معادلات پاره ای بکار رفته است.

مبنای تئوری

معادلات حاکم بر صفحات ضخیم را می توان بر مبنای

$$\delta_3(x) = \sum \beta_i A_i \text{EXP}(\lambda_i X) \quad i=1,6$$

که در آن ضرایب A_i با توجه به نوع بارگذاری و یافتن حل خصوصی مسأله و اعمال شرایط مرزی قابل محاسبه خواهند بود. λ_i نیز مقادیر ویژه مسأله بوده و ضرایب α_i و β_i به صورت زیر

می باشند: (۷)

$$\alpha_i = (C_1(C_3 F_6 \lambda_i)(F_1 \lambda_i^2 + F_7) + F_5(C_1 C_2 F_4 \lambda_i)) / S_i$$

$$\beta_i = (-F_4 \lambda_i)(C_1 C_2 F_4 \lambda_i) - C_1(F_1 \lambda_i^2 + F_7)(F_2 \lambda_i^2 + C_5) / S_i$$

که در آن:

$$S_i = F_5(F_2 \lambda_i^2 + C_5) - (F_4 \lambda_i)(C_3 F_6 \lambda_i) \quad i=1,6$$

برای مثال اگر بارگذاری ثابت q_0 در نظر گرفته شود، حل

خصوصی مسأله به صورت زیر خواهد شد:

$$\delta_{o1} = C_6 K_1 / (C_1(F_7 C_6 - C_2 F_5^2))$$

$$\delta_{o2} = 0.0 \quad \delta_{o3} = -C_2 F_5 K_1 / (F_7 C_6 - C_2 F_5^2) \quad (۸)$$

با جمع روابط (۶) و (۸) حل مسأله در جهت X به دست می آید. حال با جاگذاری حل به دست آمده در جهت X در روابط (۴) و ضرب طرفین این روابط به ترتیب در توابع وزنی δ_1 و δ_2 و δ_3 انتگرال گیری در طول صفر تا L_x ، نتیجه خواهد شد:

$$C_1(G_1 d_2^2 + G_7) \psi_1 + G_5 \psi_2 + G_4 d_2 (\psi_3) = P_1$$

$$C_1 C_2 G_3 \psi_1 + (C_4 G_2 d_2^2 + H_5) \psi_2 + C_3 G_6 d_2 (\psi_3) = P_2 \quad (۹)$$

$$-C_1 C_2 G_4 d_2 (\psi_1) - C_3 G_6 d_2 (\psi_2) + (G_3 d_2^2 + H_6) (\psi_3) = P_3$$

ضرایب G_i و H_i و P_i در پیوست (۱) تعریف شده اند. و d_2 اپراتور دیفرانسیل نسبت به y می باشد. با توجه به نوع بارگذاری حل کامل روابط (۹) به صورت زیر است:

$$\psi_1(y) = \sum B_i \text{EXP}(\sigma_i Y)$$

$$+ (P_1 H_5 / (C_1(G_7 H_5 - C_2 G_5^2)))$$

$$\psi_2(y) = \sum \gamma_i B_i \text{EXP}(\sigma_i Y)$$

$$- (C_2 G_5 P_1 / (G_7 H_5 - C_2 H_5^2)) \quad (۱۰)$$

$$\psi_3(y) = \sum \eta_i B_i \text{EXP}(\sigma_i Y) \quad i=1,6$$

در روابط (۱۰)، ضرایب B_i مشابه ضرایب A_i با اعمال شرایط مرزی به دست آمده و σ_i مقادیر ویژه مسأله در جهت Y و γ_i و

Φ_y به صورت زیر نتیجه می شود:

$$\Phi_{x,x} + W_{,xx} + \Phi_{y,y} + W_{,yy} = B^* q$$

$$\Phi_{x,xx} + (1+\nu) \Phi_{y,xy} / 2 + (1-\nu) / 2$$

$$* \Phi_{x,yy} - (\Phi_x + W_{,x}) / (B^* D) = -C^* q_{,x} \quad (۲)$$

$$\Phi_{y,yy} + (1+\nu) \Phi_{x,xy} / 2 + (1-\nu) / 2$$

$$* \Phi_{y,xx} - (\Phi_y + W_{,y}) / (B^* D) = -C^* q_{,y}$$

با توجه به روش کانترویچ، توابع خیز و شبیه را می توان به صورت توابع جدایی پذیر و بدون بعد زیر در نظر گرفت:

$$W(x,y) = \sqrt{L_x L_y} \delta_1(x) \psi_1(y) \quad (۳)$$

$$\Phi_x(x,y) = \delta_2(x) \psi_2(y)$$

$$\Phi_y(x,y) = \delta_3(x) \psi_3(y)$$

با جاگذاری روابط (۳) در روابط (۲) نتیجه می شود:

$$C_1(\psi_1 d^2 \delta_1 / dx^2 + \delta_1 d^2 \psi_2 / dy^2)$$

$$+ \psi_2 d \delta_2 / dx + \delta_3 d \psi_3 / dy = -B^* q$$

$$\psi_2 (d^2 \delta_2 / dx^2) +$$

$$C_3 d \delta_3 / dx d \psi_3 / dy + C_4 \delta_2 d^2 \psi_2 / dy^2$$

$$- C_2 (\delta_2 \psi_2 + C_1 \psi_1 d \delta_1 / dx) = -C^* dq / dx \quad (۴)$$

$$\delta_3 (d^2 \psi_3 / dy^2) + C_3 d \delta_2 / dx d \psi_2 / dy + C_4 \psi_3 d^2 \delta_3 / dx^2$$

$$- C_2 (\delta_3 \psi_3 + C_1 \delta_1 d \psi_1 / dy) = -C^* dq / dy$$

حال اگر روابط فوق به ترتیب در ψ_1 و ψ_2 و ψ_3 ضرب شده و در طول صفر تا L_y انتگرال گیری شوند، نتیجه خواهد شد:

$$C_1(F_1 d_1^2 + F_7) \delta_1 + F_4 d_1 (\delta_2) + F_5 = K_1$$

$$-C_1 C_2 F_4 d_1 (\delta_1) + (F_2 d_1^2 + C_5) \delta_2 + C_3 F_6 d_1 (\delta_3) = K_2 \quad (۵)$$

$$C_1 C_2 F_5 \delta_1 - C_3 F_6 d_1 (\delta_2) + (C_4 F_3 d_1^2 + C_6) \delta_3 = K_3$$

ضرایب F_i و C_i و K_i در پیوست (۱) مقاله تعریف شده اند و d_1 در این معادلات اپراتور دیفرانسیل نسبت به X می باشد. با حل روابط (۵) جوابها در جهت X محاسبه خواهند شد. حل عمومی روابط (۵) به صورت زیر است:

$$\delta_1(x) = \sum A_i \text{EXP}(\lambda_i X)$$

$$\delta_2(x) = \sum \alpha_i A_i \text{EXP}(\lambda_i X) \quad (۶)$$

η_i به صورت زیر خواهند بود:

$$(11)$$

$$\gamma_i = (C_1(G_1\sigma_i^2 + G_7)(C_3G_6\sigma_i) - (G_4\sigma_i)(C_1C_2G_5))/U_i$$

$$\eta_i = ((C_1C_2G_5^2) - (C_1(G_1\sigma_i^2 + G_7)(C_4G_2\sigma_i^2 + H_5)))/U_i$$

که در آن:

$$U_i = (G_4\sigma_i)(C_4G_2\sigma_i^2 + H_5) - C_3G_5G_6\sigma_i \quad i=1,6$$

حال می توان مجدداً مانند روش فوق جوابهای بدست آمده در جهت Y را برای بهتر نمودن تقریب جوابهای جهت X بکار برده و جوابهای تقریب دوم X را برای به دست آوردن تقریب بعدی در جهت Y استفاده نمود. پس از چند بار تکرار (در اینجا سه بار) این عمل، ضرایب بدست آمده به سمت مقادیر ثابتی میل می کنند. در نهایت با جاگذاری آخرین جوابهای $\delta_i(x)$ و $\psi_i(y)$ در روابط (۳) مقادیر خیز و شیبها برای ورق به صورت توابع به شکل بسته محاسبه خواهند شد. با مشخص شدن خیز و شیبها و به کمک روابط (۱) می توان ممانها و نیروهای برشی عرضی را نیز به فرم بسته محاسبه نمود.

نتایج عددی

حل معادلات (۴) با حدس اولیه زیر برای توابع ψ_i شروع

می شود:

$$\psi_1(y) = \text{Sin}(\pi y/L_y)$$

$$\psi_2(y) = L_y - y \quad (12)$$

$$\psi_3(y) = \text{Cos}(\pi y/L_y)$$

باتوجه به شکل توابع دیده می شود که، توابع ψ_2 و ψ_3 شرایط مرزی مسئله را ارضاء نمی کنند، عدم ارضاء شرط مرزی توسط حدس اولیه و نیز همگرایی سریع جوابها برای تابع ψ_2 در منحنیهای شکل (۱) نشان داده شده است.

از عوامل عمده تحلیل ورق، محاسبه خیز ماکزیمم و تنشها یا ممانهای ماکزیمم در آن است. این مقادیر برای ورق مربع شکل به ابعاد $(40 * 40 * 5 \text{ Sin})$ و با مشخصات $\nu=0/3$ و $E=30 * 10^6 \text{ Psi}$ و $q_0=10.0 \text{ Psi}$ محاسبه شده، و نتایج به دست آمده برای حالات زیر رسم گردیده است:

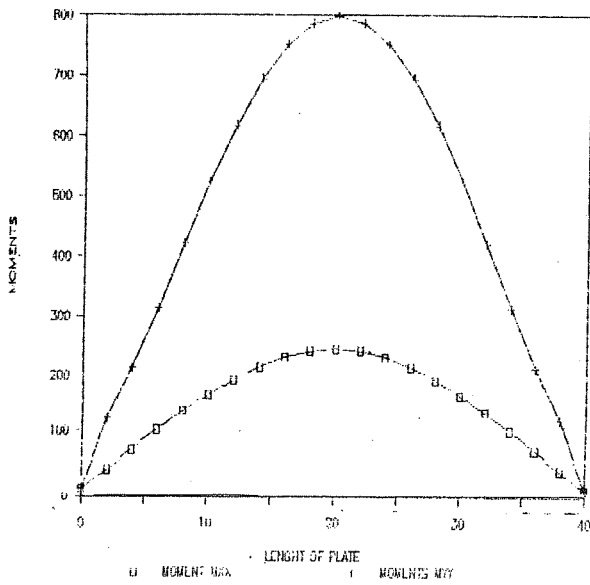
- خیز ورق در راستای $y=L_y/2$ ، در شکل (۲) نشان داده شده

است.

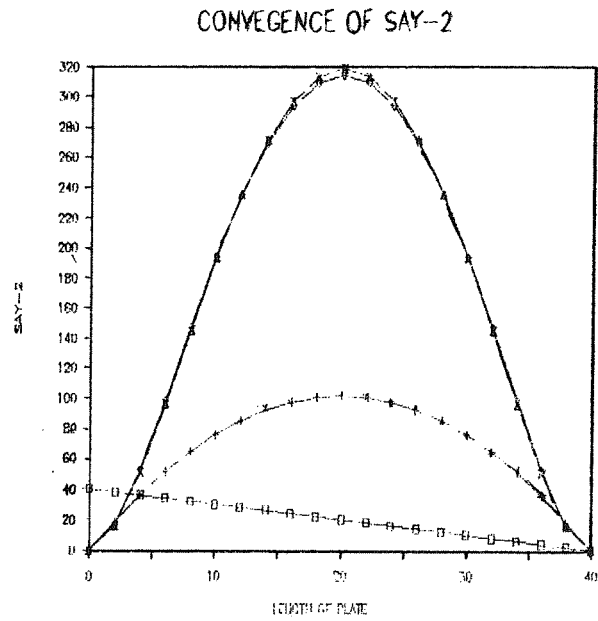
- ممانهای M_{xx} و M_{yy} در راستای $y=0$ در شکل (۳) نشان داده شده است.

- توزیع ممانهای خمشی و پیچشی نرمالیزه شده در امتداد قطر ورق در شکل (۴) رسم شده است. در این شکل مقدار $M_{x_{max}} = 385/4 \text{ lb}$ و $My_{max} = 385.4 \text{ lb}$ مشخص است، مقدار ماکزیمم ممانهای خمشی در وسط اضلاع مربع بوده و مقدار آن 797.7 lb است.

برای بررسی اثرات تغییر فرمهای برشی در ورق و نیز مقدار خطای تئوری کلاسیک دو حالت متفاوت در ورق مورد مطالعه قرار گرفته است. در حالت اول با کم کردن ضخامت نسبی ورق ($a/h=50$) و در نتیجه حذف تقریبی اثر تغییر فرم برشی، مقدار ماکزیمم خیز و ممانهای خمشی محاسبه شده و همراه با نتایج تئوری کلاسیک [6]، در جدول (۱) ارائه گردیده است. به طوری که از نتایج پیداست، تئوری کلاسیک برای ضخامتهای کم از دقت خوبی برخوردار بوده و حداکثر اختلاف دو تئوری حدود 4.3% می باشد. و در حالت دوم خیز ماکزیمم نرمالیزه شده در ورق مربع شکل براساس دو تئوری کلاسیک و تئوری تغییر فرمهای برشی برحسب نسبت a/h محاسبه و در شکل (۵) رسم شده است. این منحنی، انطباق نتایج دو تئوری در ضخامتهای کم و خطای زیاد تئوری کلاسیک را در ضخامتهای زیاد بخوبی نشان می دهد. به طوری که از نتایج دیده می شود، تا نسبت $a/h=10$ تئوری کلاسیک حداکثر خطای 16.6% را نشان می دهد و در نتیجه تا این نسبت در تحلیل ورق قابل استفاده است و برای مقادیر $a/h < 10$ باید نتایج تئوری کلاسیک اصلاح گردد. در خاتمه برای نشان دادن دقت این روش، مقدار خیز و تنش محوری نرمالیزه شده برای مرکز ورق مربع شکل با نسبت $a/h=10$ از این روش محاسبه و همراه با نتیجه روش المانهای محدود [7] در جدول (۲) ارائه شده است.

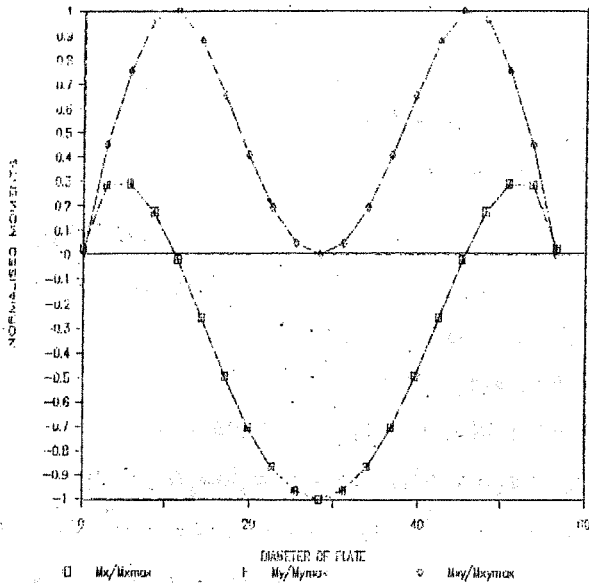

شکل ۳- منحنی ممانهای M_{yy} و M_{xx} در راستای $y=0$ برای ورق مربع شکل براساس SDPT.

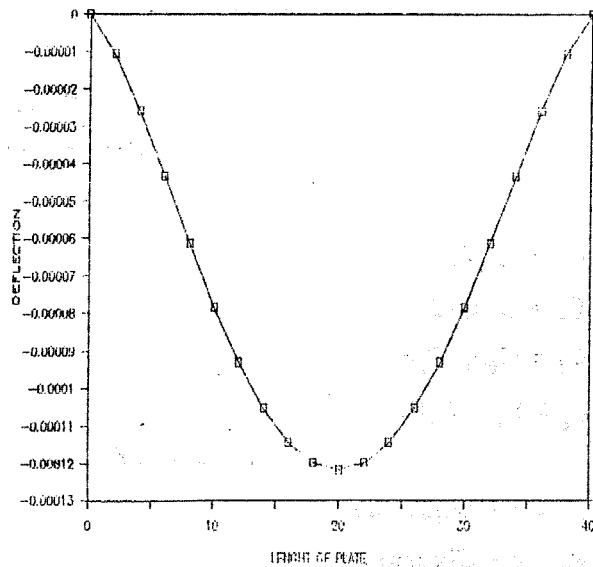

□ initial guess + first iteration
 △ second iteration * third iteration

شکل ۱- حدس اولیه و سه تکرار اول برای تابع $\psi_2(y)$

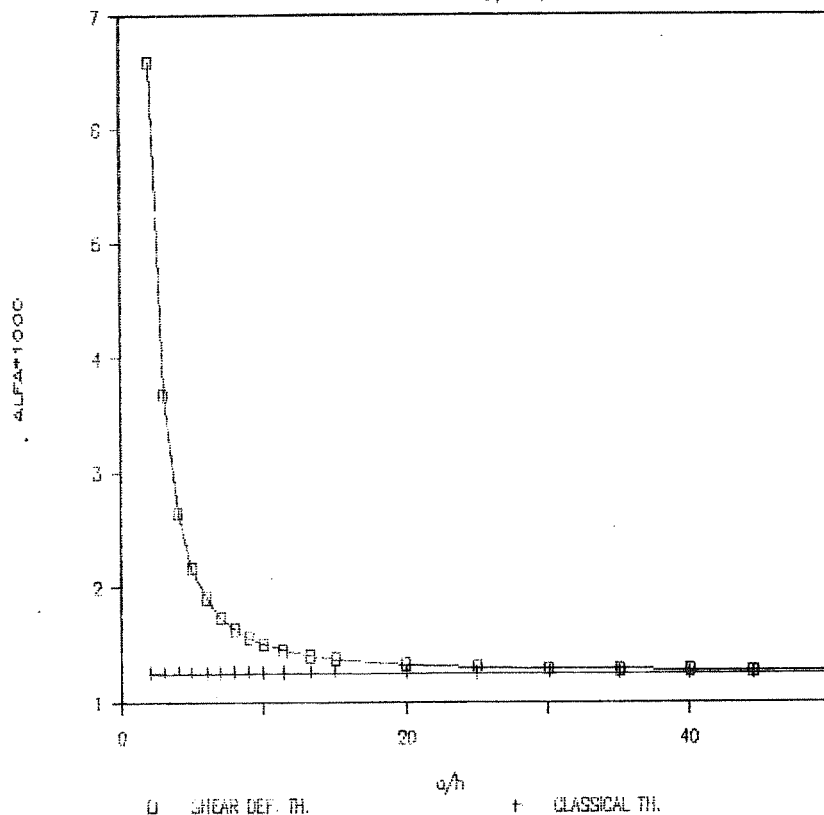
شکل ۴- توزیع ممانهای خمشی و پیچشی در راستای قطر ورق مربع شکل براساس SDPT.

شکل ۲- منحنی خمیز ورق مربع شکل در راستای $y=L_y/2$ براساس SDPT.

DEFLECTION OF SQUARE ISOTROP PLATE

$$\text{ALFA} = \text{MAX.DEF} \cdot 10 / (q \cdot a^4)$$

شکل ۵- خیز ماکزیمم ورق مربع براساس دو تئوری CPT و SDPT بر حسب نسبت ضلع به ضخامت ورق.

پیوست: (۱)

ضرایب F_i در روابط (۵):

$$C_3 = (1+\nu)/2$$

$$C_4 = (1-\nu)/2$$

$$C_5 = C_4 F_8 - C_2 F_2$$

$$C_6 = F_9 - C_2 F_3$$

$$F_1 = \int \psi_1^2 dy \quad i=1,3$$

$$F_4 = \int \psi_1 \psi_2 dy$$

$$F_5 = \int \psi_1 (d\psi_3/dy) dy = - \int \psi_3 (d\psi_1/dy) dy$$

$$F_6 = \int \psi_2 (d\psi_3/dy) dy = - \int \psi_3 (d\psi_2/dy) dy$$

$$F_{6+i} = \int \psi_i (d^2 \psi_i / dy^2) dy = - \int (d\psi_i / dy)^2 dy \quad i=1,3$$

ضرایب C_i در روابط (۴) و (۵):

$$K_1 = \int -B \cdot q \psi_1 dy$$

$$K_2 = \int -C (dq/dx) \psi_2 dy$$

$$K_3 = \int -C (dq/dy) \psi_3 dy$$

ضرایب K_i در روابط (۵):

$$C_1 = \sqrt{L_x \cdot L_y}$$

$$C_2 = 1/(B \cdot D)$$

ضرایب G_i در روابط (۶):

$$H_5 = G_8 - C_2 G_2$$

$$H_6 = C_4 G_9 - C_2 G_3$$

ضرایب P_i در روابط (۹):

$$P_1 = \int -B^* q \delta_1 dx$$

$$P_2 = \int -C(dq/dx) \delta_2 dx$$

$$P_3 = \int -C(dq/dy) \delta_3 dx$$

$$G_i = \int \delta_i^2 dx \quad i=1,3$$

$$G_4 = \int \delta_1 \delta_3 dx$$

$$G_5 = \int \delta_1 (d\delta_2/dx) dx = - \int \delta_2 (d\delta_1/dx) dx$$

$$G_6 = \int \delta_2 (d\delta_3/dx) dx = - \int \delta_3 (d\delta_2/dx) dx$$

$$G_{6+i} = \int \delta_i (d^2 \delta_i / dx^2) dx = - \int (d\delta_i / dy)^2 dx \quad i=1,3$$

ضرایب H_i در روابط (۹):

LX/LY	DEFLECTION \bar{W}		MOMENT \bar{M}_{xx}		MOMENT \bar{M}_{yy}	
	TIMO.	PRESET	TIMO.	PRESET	TIMO.	PRESET
1.	.00126	.00127	.0513	.0522	.0513	.0522
1.1	.00150	.00151	.0581	.0589	.0538	.0544
1.2	.00172	.00171	.0639	.0645	.0554	.0556
1.3	.00191	.00192	.0687	.0702	.0563	.0571
1.4	.00207	.00207	.0726	.0741	.0568	.0575
1.5	.00220	.00222	.0757	.0782	.0570	.0578
1.6	.00230	.00226	.0780	.0786	.0571	.0567
1.7	.00238	.00235	.0799	.0809	.0571	.0572
1.8	.00245	.00246	.0812	.0840	.0571	.0583
1.9	.00249	.00259	.0822	.0859	.0571	.0596
2.0	.00254	.00261	.0829	.0859	.0571	.0597

جدول ۱- مقایسه خیز و ممانهای ماکزیمم نرمالیزه شده در ورق گیردار با $\nu=0.3$ و

$$M_{yy} = \bar{M}_{yy} * q_0 * a^2 \text{ و } M_{xx} = \bar{M}_{xx} * q_0 * a^2 \text{ و } W = \bar{W} * q_0 * a^4 / D \text{ و } a/h=50.0$$

	DEFLECTION W	NORMAL STRESS S_x
Reddy.	0.1495	1.333
Present.	0.1502	1.352

جدول ۲- مقایسه خیز و تنش محوری در ورق مربع شکل گیردار

با $a/h=10.0$ و $\nu=0.3$ و $E=3 * e+7$. در این جدول

$$W = W(a/2, a/2) D * 100 / qa^4 \text{ و}$$

$$S_x = S_x(a/2, a/2, h/2) * 10h^2 / qa^2 \text{ است.}$$

1. Extended Kantorovich method.(EKM)
2. Shear deformation plate theory. (SDPT)
3. Closed form solution.
4. Classical plate theory. (CPT)
5. Finite Element Formulation.
6. Iterative.

منابع :

- [1]- A.D., Kerr, An extension of Kantorovich method. **Quart. appl. Math.** 26, 219-229 (1968).
- [2]- A. D. Kerr & H. Alexander, An application of the extended Kantorovich method to the stress analysis of a clamped rectangular plate. **Acta Mech.** 6,180-196 (1968).
- [3]- A. D. Kerr, An extended Kantorovich method for the solution of eigenvalue problems. **Int.J. Solids Struct.** 5,339-572 (1969).
- [4]- S.J. Fariborz & A. Pourbohloul, Application of the extended Kantorovich method to the bending of variable thickness plates. **Comp. & struct.** 31, 957-965 (1989).
- [5]- E. Reissner, Reflection on the theory of elastic plates. **Appl. Mech. Rev.** 38, 1453-1464 (1985).
- [6]- S. Timoshenko & S. Woinowsky - Krieger, Theory of plates & Shells. pp. 202. McGraw-Hill, New York (1959).
- [7]- J.N. Reddy, Applied functional analysis and variational methods in engineering. pp. 483. McGraw-Hill, N.Y. (1986).